

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Cyprii, Protonotarii Constantinopolitani, Chronicon Ecclesiae Graecae

Philippus <Cyprius>

Franeqverae, 1679

20 De ordinatione sacerdotum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10949

μάτων, ὅτι οἱ ἱερεῖς ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἀθροί-
 ζοσι τὸν λαὸν ἐν τῷ ναῷ, καὶ πᾶς ὁ λαὸς γοιυπετεῖ, καὶ ὁ ἱερεὺς εὐχε-
 τῆ, ἵνα ἔλθῃ τὸ ἅγιον πνεῦμα ἐπὶ τὸ λαὸν, ὡς περ ἐπὶ τὰς δαπο-
 σόλους ἦλθε, καὶ τότε ἕνεκα νηστεύσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς σελήνης ἐνεῖνης.
 Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἐρμῆ καὶ τῆς Ἀφροδίτης τῆς αὐτῆς ἐβδομαδὸς
 κρεοφαγῶν, διὰ τὴν χαρὰν τῆς πνεύματος τῆς ἁγίας μοναχοὶ δὲ ἀλείμ-
 ματα μόνον ἐπίσκι.

ΚΕΦΑΛ Κ.

Περὶ τῆς χειροτονίας τῶν ἱερέων.

Ἐπὶ παρὰ τοῖς ἐπισκόποις τῆς Ἑλλάδος, ἵνα τρεῖς καιρὸς διδώσι
 τοῖς ἱερεῦσι τὰ πνευματικὰ χαρίσματα, ὡς περ ὁ Χριστὸς τρεῖς
 καιρὸς ἔδωκε τοῖς ἀποστόλοις τὰ πνευματικὰ χαρίσματα, καὶ ὅταν τρεῖς
 οἱ ἀπόστολοι ἔλαβον τὴν χάριν, τότε ἐγένοντο τέλειοι. Τῆς πρώτης, πρῶτον
 ἔλαβον χάριν, ὅταν ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ
 δαιμόνια καὶ νόσους θεραπεύειν, καὶ Λουκ. κεφ. θ. Δεύτερον, ἐν τῇ ἡμέ-
 ρᾳ τῆς ἀναστάσεως, ὅταν εἶπεν αὐτοῖς Ἰωάννης κεφ. κ, σοιχ. κβ. Λά-
 βετε πνεῦμα ἅγιον, ἀντιλαμβάνετε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, καὶ τὰ
 ἐξῆς. Τρίτον ἐν τῇ ἁγίᾳ πεντηκστή, ὅταν ἦλθε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ
 αὐτοὺς, τότε καὶ τέλειοι ἐγένοντο. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ οἱ ἐπίσκο-
 ποι ποιεῖσι τὰς ἐπισκοπίας. Πρῶτον ὁ ἐπίσκοπος χειροτονεῖ ἱερέα, καὶ
 ἐπὶ δίδωσιν αὐτῷ ἐξομολογεῖν, ἀλλὰ μόνον τὴν ἱεραργίαν καὶ ἁγιάζειν.
 Ἐὰν δὲ ἔμπειρος τύχη ὁ ἱερεὺς, τῇ ἐπαύριον δίδωσιν ἑκείνῳ καὶ τὴν ἐξο-
 μολογεῖν· ἐὰν δὲ ἐστὶν ἀνέμπειρος, μένει μόνον ἱεραργῶν. ἐὰν δὲ ἐστὶ
 καὶ ἐπίσκοπος ἁγίος, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἢ δύο ἢ τρεῖς ἐπίσκοποι χειροτονεῖσιν
 ἑκείνον καὶ ἐπίσκοπον. Καὶ τότε ἕνεκα ἐπὶ πᾶς ἱερεὺς δύναται ἐξομολο-
 γεῖν, εἰ μὴ οἱ ἔχοντες ἐξουσίαν ἀπὸ τῶν ἐπισκόπων ἑκείνων. Ἐξομο-
 λογεῖσι δὲ τὰς ἁμαρτίας ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐνίοτε δὲ, ἔπει-
 ἀν τόχωσιν, ἢ ἐν οἴκῳ, ἢ ἐν ἀγρῷ κατ' ἰδίαν, μηδενὸς ἐπέρι ἀκού-
 οντος, καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐξῶς τῆς ἐκκλησίας.

ipsâ die sacerdotes post meridiem populum in templum convocent, eo-
que in genua prolapso, orent, ut, sicuti quondam super Apostolos,
sic jam etiam super concionem præsentem Spiritus Sanctus venire dig-
netur. Et hinc die illâ Lunæ jejunium observant. Die Mercurii verò
& Veneris eadem illâ septimanâ carnibus rursus vescuntur, propter
gaudium ex communione Spiritûs Sancti profectum; monachi autem
aleimmata solummodò edunt.

CAPUT XX.

DE

Sacerdotum initiatione.

More apud Græcos episcopos receptum est, ut statis tribus tempo-
ribus spiritualia dona sive charismata sacerdotibus conferant, que-
madmodum & Christus eadem Apostolis tribus distinctis vicibus com-
municavit, & postquam Apostoli gratiâ ter dotati, perfectionis quo-
que gradum indepti sunt. Prima gratia ipsis collata est, quando po-
testatem & imperium dæmonia fugandi morbosque tollendi nacti sunt.
Lucæ VIII. Secunda, die resurrectionis, quando eos verbis illis
apud Johannem XX, 22. extantibus allocutus est: Accipite Spiritum
S. quibuscunque peccata remiseritis, remittentur illis, & quæ se-
quuntur. Tertia, in sacro festo Pentecostes, quando Spiritus Sanctus
super illos descendit. Et tum ad summam perfectionem pervenere.
Hanc formam & episcopi in creandis episcopis observant. Primò om-
nium episcopus ipsum per manuum impositionem creat sacerdotem;
nec illicò ipsi confessiones audiendi, sed sacra solùm conficiendi &
consecrandi licentiam confert: quod si verò sacerdos hic multa experi-
entia & rerum usu instructus sit, confessiones quoque audiendi au-
toritatem postridie ipsi concedit; sin verò ille multo rerum usu destitu-
atur, ultra sacificationis dignitatem nihil amplius ipsi conceditur.
Quod si verò & munere episcopali deprehendatur dignus, tertia die à
duobus vel tribus episcopis per manuum impositionem episcopus procla-
matur. Atque hinc apparet, non omnibus sacerdotibus licitum esse
confessiones audire, sed illis solùm, qui id faciendi licentiam ab epis-
copis impetraverint. Audiunt verò confitentes ut plurimùm in templis,
interdum etiam extra templum, ubicunque acciderit, sive domi, sive
ruri, sed secretò, audiente nullo alio, sive id fiat in Ecclesia, sive
extra Ecclesiam.

F

CAPUT